

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 251/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., bytom Š., zastúpeného advokátkou JUDr. H. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. Spr 2031/03 (Sro 725/T), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd“) bola 11. októbra 2005 doručená sťažnosť Ing. M. P., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. H. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Spr 2031/03 (Sro 725/T).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 21. decembra 2002 podal návrh na obnovu konania proti rozhodnutiu registrového súdu č. 868/Sro/2001 vo veciach zápisov

odd. Sro vo vložke č. 725/T z 24. mája 2005, pretože uznesením obchodného registra okresného súdu z 24. mája 2001 č. 868/Sro/2001 bolo rozhodnuté o jeho výmaze ako spoločníka a konateľa z obchodného registra, ktoré mu nebolo doručené, a tým mu bolo zmarené zo strany okresného súdu jeho právo na podanie odvolania. Od podania návrhu na obnovu konania okresný súd vo veci nevykonal žiadny úkon. Sťažovateľ opakovane využil aj podanie sťažnosti orgánu štátnej správy súdu; podpredsedníčka okresného súdu svojím listom z 22. septembra 2005 doručeným právnej zástupkyňi sťažovateľa uznala sťažnosť za čiastočne dôvodnú v časti týkajúcej sa informácie o tom, kde sa nachádzal predmetný spis.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1.) Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod č. k. Spr 2031/03, porušené.

2.) Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 500.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Trnave povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3.) Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy tým, že okresný súd vo veci jeho návrhu na obnovu konania neurobil žiadny procesný úkon. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že konanie vo veciach obchodného registra je upravené v § 200a až § 200c Občianskeho súdneho poriadku (v čase významnom pre posúdenie sťažnosti sťažovateľa § 200a až § 200d Občianskeho súdneho poriadku). Vo veciach obchodného registra sa rozhoduje uznesením. Čo sa týka prípustnosti obnovy konania, ústavný súd uvádza, že návrhom na obnovu konania možno napadnúť spravidla rozsudok a uznesenie ním možno napadnúť len v prípadoch taxatívne uvedených v § 231 Občianskeho súdneho poriadku. Medzi tieto uznesenia však uznesenia prijímané v konaniach vo veciach obchodného registra nepatria. V nadväznosti na to ústavný súd ďalej uvádza, že v súvislosti s konaním o návrhu na obnovu konania ani nemôže vzniknúť právna neistota, odstránenia ktorej by bolo možné sa domáhať sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože ide o vec právoplatne skončenú. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2005